

Z historii urzędu

PUP Inowrocław Data publikacji: 03.03.2015

HISTORIA PUBLICZNYCH SŁUŻB ZATRUDNIENIA W POLSCE

Dbłość o harmonijny rynek pracy jest jednym z największych wyzwań współczesnego państwa. Elementarną rolą każdego państwa jest przeciwdziałanie bezrobociu, hamowanie jego wzrostu, a także dążenie do zmniejszenia negatywnych skutków spowodowanych tym zjawiskiem. W tym celu w Polsce powołane zostały Publiczne Służby Zatrudnienia (PSZ) świadczące nieodpłatnie usługi m.in. w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego, szkoleń, planowania rozwoju zawodowego.

1919 rok

Za początkową datę funkcjonowania Publicznych Służb Zatrudnienia w Polsce przyjmuje się dzień **27 stycznia 1919 r.**, czyli datę podpisania przez Naczelnika Państwa J. Piłsudskiego, Prezydenta Ministrów I. J. Paderewskiego i Ministra Pracy i Opieki Społecznej J. Iwanowskiego dekretu o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy, których zadaniem była pomoc osobom bezrobotnym w znalezieniu pracy. W Polsce służby zatrudnienia powołane zostały jako jedne z pierwszych w Europie.

1989 rok

Na mocy ustawy o zatrudnieniu z 29 grudnia 1989 roku nasze państwo rozpoczęło tworzenie sprawnej administracji, której priorytetowym zadaniem było zapewnienie bezrobotnym osłony socjalnej. Powołano **Fundusz Pracy** jako państwowy fundusz celowy, którego zadaniem było finansowanie działań służących do walki z bezrobociem oraz wspieranie tworzenia nowych miejsc pracy.

W tym okresie zasiłki dla bezrobotnych były łatwo dostępne, świadczenie przyznawano bezterminowo dla wszystkich zarejestrowanych bezrobotnych, niezależnie od posiadanego stażu pracy. To wtedy

zaczęło funkcjonować określenie „**kuronówka**” pochodzące od nazwiska Ministra Pracy i Polityki Socjalnej **Jacka Kuronia**, który to osobiście na początku lat 90 ubiegłego stulecia wydawał darmowy posiłek biednym mieszkańcom Warszawy. Określenie to na stałe wpisało się do nieformalnej nomenklatury będąc synonimem zasiłku dla bezrobotnych lub samej instytucji urzędu pracy. Zresztą pomimo upływu tylu lat do dnia dzisiejszego na korytarzach urzędów pracy od czasu do czasu pada słowo – „kuronówka”.

1991 rok

Na mocy ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu z 16 października 1991 roku, utworzony został **Urząd Pracy**, jako centralny organ administracji państwowej, wykonujący zadania przy pomocy 49 wojewódzkich i 358 rejonowych urzędów pracy. Ustawa ta zdecydowanie ograniczyła prawo do zasiłków dla bezrobotnych. Jednocześnie pojawiły się w niej przepisy dotyczące aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu. Wprowadzono m.in. możliwość kierowania bezrobotnych do robót publicznych służących rozwojowi społeczno-gospodarczemu danego regionu, udzielania pożyczek

z Funduszu Pracy na prowadzenie działalności gospodarczej lub na organizację nowych miejsc pracy, a także wsparcia dla pracodawców zatrudniających absolwentów.

1993 rok

Urzędy oderwano od struktur administracji terenowej, czyniąc z nich wydzieloną, samodzielną, administrację państwową, w której wojewódzkie urzędy pracy sprawowały bezpośrednie zwierzchnictwo nad rejonowymi urzędami pracy. Wojewódzkie urzędy pracy podlegały bezpośrednio Urzędowi Pracy a później Krajowemu Urzędowi Pracy, jako organowi centralnemu realizującemu politykę rządu w dziedzinie zatrudnienia, instytucjonalnej obsługi rynku pracy oraz łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej bezrobotnych. Urzędy pracy stanowiły organy rządowej administracji specjalnej, podlegające Krajowemu Urzędowi Pracy i ministrowi właściwemu do spraw pracy. Struktura ta została zachowana również po wejściu w życie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu z 14 grudnia 1994 roku.

1999 rok

Zapoczątkowana 1 stycznia 1999 roku reforma administracyjna państwa, przyniosła stopniowe przekazywanie urzędów pracy jednostkom samorządu terytorialnego. Zgodnie z ustawą o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego z 24 lipca 1998 roku – wojewódzkie urzędy pracy objęły zasięgiem swego działania obszary nowo powstałych 16 województw. Dotychczasowe rejonowe urzędy pracy przekształcono w powiatowe urzędy pracy. Część zadań z obszaru rynku pracy wykonywanych przez wojewódzkie urzędy pracy została przekazana do nowo utworzonych powiatów.

2000 rok

Od 1 stycznia 2000 roku wprowadzony został nowy podział kompetencji między administracją rządową i samorządową w zakresie prowadzenia polityki rynku pracy. Likwidacji uległ **System Urzędów Pracy (SUP)**. Wojewódzkie urzędy pracy weszły w skład urzędów marszałkowskich, natomiast powiatowe urzędy pracy stały się częścią powiatowej administracji zespolonej. Wojewódzkie urzędy pracy wchodzące w skład urzędu marszałkowskiego, zostały przekształcone w **wojewódzkie urzędy pracy** będące jednostkami organizacyjnymi samorządu województwa.

2004 rok

Po wejściu Polski do Unii Europejskiej, które miało miejsce 1 maja 2004 roku służbom zatrudnienia powierzone zostały nowe zadania związane m.in. z: wyjazdami, powrotami Polaków podejmujących zatrudnienie w innych państwach członkowskich, prowadzeniem europejskiego pośrednictwa pracy w ramach **sieci EURES**, wdrażaniem programów ukierunkowanych na zapobieganie bezrobociu i aktywizację zawodową, realizowanych przy współfinansowaniu z **Europejskiego Funduszu Społecznego**.

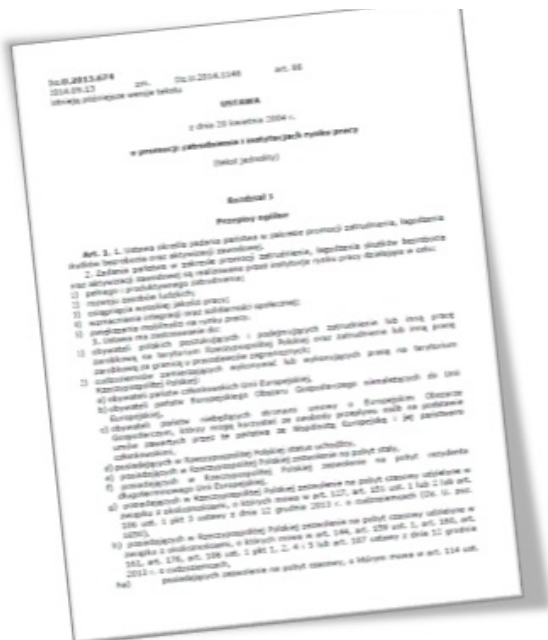
2005 rok

W wyniku reformy administracyjnej publiczne służby zatrudnienia tworzą rządowe organy zatrudnienia – minister właściwy ds. pracy i wojewodowie oraz samorządowe organy zatrudnienia. W województwach – marszałek (działający poprzez wojewódzki urząd pracy), w powiatach – starosta lub prezydent miasta (działający poprzez powiatowy lub miejski urząd pracy wchodzący w skład powiatowej administracji zespolonej), a ich zadania określa ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 roku. Zgodnie z aktualnie obowiązującym ustawodawstwem podstawowe zadania polityki rynku pracy są realizowane na szczeblu powiatu. W wyniku tych zmian stanowiska kierowników powiatowych urzędów pracy przemianowano na dyrektorów.

2008 rok

Przyjęto regulacje umożliwiające tworzenie w ramach powiatowych urzędów pracy - **centrów aktywizacji zawodowej (CAZ)**, które realizują zadania z zakresu usług i instrumentów rynku pracy. **2010 rok** XX-lecie Publicznych Służb Zatrudnienia. W tym roku dzień **27 stycznia** ogłoszono **Dniem Pracownika Publicznych Służb Zatrudnienia**.

2014 rok

Znowelizowano **ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy**, zmierzając do poprawy skuteczności publicznych służb zatrudnienia w kontekście łagodzenia negatywnych skutków spowolnienia gospodarczego na rynku pracy. Aby osiągnąć ten cel modyfikacji uległy już istniejące instrumenty rynku pracy oraz wprowadzono we wspomnianym zakresie szereg nowych instytucji. Zmiany dążą w swym założeniu do dostosowania działań urzędów pracy do indywidualnych potrzeb bezrobotnego i pracodawcy, a w szczególności objęcia pomocą osób długotrwale bezrobotnych, ułatwienia łączenia pracy zawodowej z obowiązkami rodzinnymi związanymi z wychowaniem dzieci oraz pomocy w wejściu na rynek pracy i utrzymaniu się na nim osobom młodym (do 30 roku życia) i osobom starszym (powyżej 50 roku życia).

HISTORIA POWIATOWEGO URZĘDU PRACY W

INOWROCŁAWIU

1989 rok

Początki 25-letniej historii inowrocławskiego urzędu pracy nierozzerwalnie związane są z przemianami politycznymi, które miały miejsce w Polsce w 1989 roku, kiedy rodziła się w naszym kraju demokracja. Wtedy to w **Urzędzie Miasta Inowrocławia** utworzony został **Wydział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych**. Mieścił się on w budynku urzędu zlokalizowanym przy ulicy Prezydenta Franklina Roosevelta 36. Kierownikiem Wydziału oraz utworzonego już z początkiem 1990 roku **Rejonowego Biura Pracy w Inowrocławiu** została **Elżbieta Malińska**.

1991 rok

W Rejonowym Biurze Pracy w Inowrocławiu pojawiły się pierwsze komputery z systemem operacyjnym MS DOS.

1992 rok

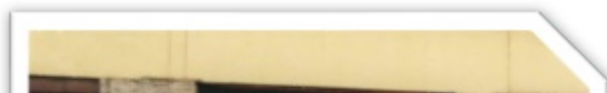
Rejonowe Biuro Pracy w Inowrocławiu zmieniło swoją siedzibę, zajmując opuszczony przez Inowrocławskie Przedsiębiorstwo Budowlane budynek zlokalizowany przy ul. Świętego Ducha 90. Początkowo urząd zlokalizowany był w małej przybudówce. Sukcesywnie jednak poszczególne biura przenoszone były do głównej części budynku, aby ostatecznie opuścić zajmowaną początkowo przybudówkę.

Budynek przy ul. Świętego Ducha 90 stał się na wiele lat, bo aż do 2008 roku siedzibą inowrocławskiego urzędu pracy. Urząd w tym miejscu ulegał różnym przemianom począwszy od Rejonowego Biura Pracy,

Rejonowego Urzędu Pracy i kończąc na Powiatowym Urzędzie Pracy w Inowrocławiu.

1994 rok

Rozpoczęcie budowy **Tężni Solankowej** w

Inowrocławiu – pracownicy, którzy budowali Tężnię zatrudnieni byli w ramach robót publicznych finansowanych ze środków Rejonowego Urzędu Pracy w Inowrocławiu. W tym roku miał miejsce również **napad na konwój przewożący pieniądze na wypłaty zasiłków dla bezrobotnych**. Na fotografii z tamtego czasu zaznaczone zostało m.in. miejsce, w którym leżała torba z pieniędzmi.

Na fotografii utrwalona została również zielona tablica informująca, iż w budynku przy ul. Świętego Ducha 90 znajdowała się w tym czasie **Delegatura Wydziału Kontroli Legalności Zatrudnienia Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Bydgoszczy**.

2007 rok

Dyrektor PUP w Inowrocławiu **Elżbieta Malińska** przeszła na zasłużoną emeryturę. Dotychczasowy Zastępca **Halina Wójciak** pełniła obowiązki Dyrektora PUP w Inowrocławiu w latach 2007-2008. W tym roku z inicjatywy grupy pracowników utworzone zostały w PUP w Inowrocławiu Związki Zawodowe NSZZ Solidarność wchodzące w skład regionu Toruńsko-Włocławskiego NSZZ Solidarność z Oddziałem w Inowrocławiu. Pierwszą Przewodniczącą Związków została Danuta Kwiatkowska.

2008 rok

Przeprowadzony został konkurs na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Inowrocławiu. W jego wyniku Dyrektorem Powiatowego Urzędu Pracy w Inowrocławiu został wieloletni kierownik Referatu Pośrednictwa Pracy w tymże urzędzie **Przemysław Stefański**, który funkcję tę piastuje do dnia dzisiejszego.

Rok 2008 okazał się także przełomowym w historii Powiatowego Urzędu Pracy w Inowrocławiu także z innego powodu. W tym roku bowiem urząd zmienił swoją dotychczasową **siedzibę**. Ze względu na wyliczone zbyt wysokie nakłady finansowe, które należałoby ponieść, aby dostosować pomieszczenia w budynku przy ul. Świętego Ducha 90 do wchodzących w życie standardów usług rynku pracy Zarząd Powiatu Inowrocławskiego podjął decyzję o przeniesieniu siedziby urzędu do budynku Starostwa Powiatowego

po wyremontowanej bursie szkolnej **przy ul. Mątewskiej 17** w Inowrocławiu.

2009 rok

W strukturze PUP w Inowrocławiu wyodrębnione zostało **Centrum Aktywizacji Zawodowej (CAZ)**, realizujące zadania z zakresu usług i instrumentów rynku pracy.

W 2009 r. wyremontowano i wyposażono Klub Pracy (pok. 227) oraz Salę konferencyjno-szkoleniową (pok. 237).

2010 rok

Był to rok wielu inwestycji. Do użytku oddana została część E budynku przy ul. Mątewskiej 17, do której przeniesiony został **Referat Ewidencji, Informacji i Świadczeń**.

2011 rok

P U P w

Inowrocławiu razem ze Stowarzyszeniem Rozwoju Regionalnego Partner z Bydgoszczy przystąpił do realizacji projektu innowacyjnego testującego. W tym czasie były realizowane tylko dwa tak niezwykle ambitne przedsięwzięcia w województwie kujawsko-pomorskim.

Projekt nosił nazwę „Model Mobilnego Centrum Aktywizacji Zawodowej”, a jego celem było zwiększenie skuteczności działań podejmowanych na rzecz aktywizacji zawodowej bezrobotnych kobiet zamieszkujących w powiecie inowrocławskim na obszarach wiejskich prowadzących do poprawy ich zatrudnialności.